

Четвърто съобщение

Нуждата от всекидневно обновяване със свежото снабдяване на възкресения живот за заменяне на нашата култура, за да можем да се превърнем в единия нов човек в реалността, като станем нови като Новия Ерусалим

Пасажи от Писанията: 2 Кор. 4:16; Еф. 2:15; 4:22-24; Кол. 3:10-11

I. В Ефесяни 4:22 се казва: „Съблечете, според предишното си поведение, стария човек“:

- А. *Старият човек* обозначава нашия природен живот в нашата душа. Старият човек е самото наше същество, което беше създадено от Бога, но падна чрез греха – Римл. 6:6:
1. Старият човек с всичко което той представлява, причинява вреда на църковния живот. Където се намира старият човек, там не може да има църква. Това означава, че нашата личност, това което сме и нашите действия правят църковния живот невъзможен.
 2. Ако продължим да живеем според стария човек, църковният живот ще бъде сериозно повреден, и дори унищожен. Ако съблечем стария човек с предишния негов начин на живот, ще имаме чудесен църковен живот, един църковен живот, който ще бъде миниатюра на Новия Ерусалим. В такъв църковен живот е невъзможно да има разделения.
- Б. Думите *начин на живот* (или *поведение*) имат голямо значение. Във всички държави по света и сред всички народи съществуват характерни начини на живот:
1. Предишният начин на живот включва всичко свързано с нас. Ние трябва да съблечем това, което сме, което вършим, и което притежаваме. Ние трябва да съблечем собствения си начин на живот и култура. Колкото по-силна е нашата култура, толкова по-критични ще бъдем към другите – вж. Еф. 4:31-32; Кол. 3:12-14.
 2. Ако действително желаем да се обновим, трябва да съблечем стария си начин на живот, който включва нашето поведение и култура. В новия човек не може да има грък или юдеин, варварин или скит, роб или свободен, защото предишният начин на живот на тези хора е бил премахнат.
 3. Всеки път, когато ние се завръщаме към предишния си начин на живот, ние спонтанно усещаме, че сме вътрешно помрачени и сме отчуждени от Божия живот – Еф. 4:17-19.
 4. За да може да съществува църковният живот, хората от различните култури и държави трябва да съблекат стария човек, въплътен в техния предишен начин на живот. В църковния живот има място само за Христос – Кол. 3:10-11.
 5. Колко жалко е да виждаме така наречени църкви, които са образувани по националности. Вместо да ценим собственото си културно наследство, ние трябва да се откажем от него. Ние автоматично предпочитаме стария си обществен живот, но нашият начин на живот трябва да бъде съвършено нов по природа, поведение и практика.

II. Тъй като новият човек в Ефесяни 2:15-16 е един корпоративен човек, новият човек в 4:24 също би трябвало да е корпоративен. Съгласно Ефесяни 4:24 ние трябва да се облечем в същия нов човек, който вече беше създаден в Христос:

- А. В кръщението ние събличаме стария човек, който беше разпънат с Христос и беше погребан. В кръщението ние също така се обличаме в новия човек – стих. 22-24; Римл. 6:6, 4.

Б. Събличането на стария човек и обличането на новия човек са свършени факти. Сега трябва да преживяваме и да реализираме тези факти, като се обновяваме в духа на своя ум – Еф. 4:23:

1. Да съблечем стария човек, означава да се отречем и да отхвърлим старото си его чрез прилагането на кръста върху него – 22-ри стих; Мт. 16:24.
2. Да облечем новия човек, означава да живеем и да възвеличаваме Христос чрез изобилното снабдяване на Духа на Исус Христос (Фил. 1:19-21а). Това означава да прилагаме всичко, което Христос е постигнал в създаването на новия човек (Еф. 2:15; 4:24).

В. Нашият дух, който е слят с Божия Дух, трябва да се превърне в духът на нашия ум (23-ти стих). По този начин целият ни живот ще бъде чрез духа и ще вършим всичко според духа. Когато се обновяваме чрез този дух, ние се обличаме в новия човек.

Г. Трябва да ходим според слетия дух, който се разпространява в нашия ум и го изпълва със себе си. По този начин всекидневното ходене на новия човек ще се извършва в духа на ума. Това е тайната на църковния живот – 23-ти стих.

Д. Новият човек се намира в нашия дух. Обличането в новия човек се осъществява, когато нашият дух (който е слят с Духа), в който се намират Бог, Божието обиталище и новият човек, се превърне в духът на нашия ум – 2:22; 4:23:

1. Превръщането на духа в духа на нашия ум означава, че духът направлява, контролира, доминира, преодолява и владее нашия ум (вж. 1 Кор. 2:15-16; 2 Кор. 2:13; 10:4-5). Когато духът направлява нашия ум, цялото ни същество се намира под контрола на нашия дух.
2. Степента на нашето обличане на новия човек зависи от степента на управлението, което нашият дух упражнява над нашето същество (1 Кор. 2:15). Когато нашият дух доминира в нас и ни направлява, в нас няма място за култура, мнения или предписания. В нас няма място за нашия личен начин на действие, защото цялото ни същество е доминирано, контролирано, управлявано и направлявано от нашия дух.
3. Колкото повече слетият дух прониква, напоява и завладява нашия ум, толкова повече ние позволяваме на Христовия ум да се превръща в наш ум – Фил. 2:5; 1 Кор. 2:16; Римл. 12:2.

Е. Когато повярвахме в Господ Исус, животворящият Дух влезе в нашия дух и донесе със Себе Си новия човек като един завършен продукт. Сега новият човек трябва да напоява нашето същество и да се разпространява във всички негови части. Това разпространяване представлява обличането на новия човек и обновяването.

Ж. Не бива да живеем според суетата на ума, а според духа на ума. Това е ключът към всекидневния живот на корпоративния нов човек, това е тайната на църковния живот, изпълнен с Божия характер, с Христовия аромат и единството на Духа – Еф. 4:3-4, 17-18, 23-24.

З. Чрез любовта си към Господа и чрез всекидневното упражняване на нашия дух в молитва и в четене на Словото, нашият ум се изпълва със слетия дух. Това променя и обновява нашия ум. Обновяването на нашия ум означава премахването на всички стари схващания по отношение на нещата, свързани с човешкия живот, и неговото обновяване чрез учението на Светите Писания и просвещението на Святия дух – Пс. 119:105, 130; 2 Тим 3:15-17; Втзк. 17:18-20.

И. Единственият начин, по който може да се изпълни Божията цел в тази епоха, единственият начин, по който може да се появи реалността на новия човек, е да сме готови и склонни да се обновяваме в духа на своя ум.

III. Централният момент в словото на Павел към колосяните се заключава в обновяването на ума за пълното познание на Христос, Който е образ на Бога. Новият

човек беше създаден в нашия дух и се обновява в нашия ум в пълното познание по образа на Христос – Еф. 2:15; Кол. 3:10-11:

- А. Тъй като новият човек беше създаден в нас, които принадлежим на старото творение, той се нуждае от обновяване. Това обновяване се извършва най-вече в нашия ум, както се вижда от фразата *в пълното познание* – 10-ти стих.
- Б. От Божия гледна точка създаването на новия човек е вече завършено, но от гледна точка на нашето преживяване, новият човек лека-полека се обновява в пълното познание. Колкото повече обличаме новия човек, толкова повече се обновяваме според Бога и толкова повече носим Неговия образ, т.е. изражението на това, което Той е – 10-ти стих.
- В. Обновяването означава, че в нашето същество се добавя Божият елемент и се изхвърля старият елемент – Откр. 21:5а; 2 Кор. 5:17; Римл. 12:2; 2 Кор. 4:16:
 - 1. Нашият природен и национален манталитет е образуван и изграден в съответствие с нашето расово и културно минало. Това е най-голямата пречка за практическото съществуване на новия човек.
 - 2. За да може единият нов човек да дойде в пълно съществуване, ние трябва да преживеем едно цялостно обновяване в ума си, който е изграден в съответствие с нашата националност и култура.
- Г. Новостта е Самият Бог. Следователно да се обновяваме, означава да ставаме като Бога по живот и по природа, но не и в Божеството:
 - 1. Бог е вечно нов. Той влага Своята вечно нова същност в нашето същество, за да го обнови напълно – Римл. 12:2; Кол. 3:10.
 - 2. Божият Дух ни обновява, като влага Божиите качества в нашите вътрешни части. Божиите качества са вечно нови, те никога не могат да остаряят. Те са вечни и непроменими – Откр. 21:5а.
 - 3. Обновяването на Духа влага божествената същност на новия човек в нашето същество, за да ни направи ново създание, новият човек – Тит 3:5; 2 Кор. 5:17; Гал. 6:15.

IV. Трябва всекидневно да се обновяваме със свежото снабдяване на възкресения живот, което заменя нашата култура, и да се превръщаме в единият нов човек в реалността, ставайки нови като Новия Ерусалим – 2 Кор. 4:16:

- А. Обличането на новия човек не се случва веднъж завинаги. Напротив, то протича през целия ни живот – то е един постепенен процес, който продължава през целия ни християнски живот.
- Б. Ние, новородените вярващи, като части на новия човек, сме длъжни да ходим в новостта на божествения живот във възкресението и да служим в новостта на духа – Римл. 6:4; 7:6.
- В. Вярващите трябва да се обновяват, за да бъдат нови като Новия Ерусалим, защото те се превръщат в Новия Ерусалим, като ходят в новостта на живота (6:4), и изграждат Новия Ерусалим, като служат в новостта на духа (7:6).
- Г. Обновяването в духа на нашия ум е предназначено за нашето всекидневно преобразяване в образа на Христос чрез тлеенето на нашия външен човек посредством страданията в нашата обкръжаваща среда, с цел обновяването на нашия вътрешен човек – 2 Кор. 4:16:
 - 1. Докато се намираме в страдания, трябва да се обновяваме, защото в противен случай страданията, през които преминаваме, нямат никакво значение за нас. В нас има едно прибежище – нашият дух – Пс. 91:1; 27:5; 31:20; Ис. 32:2; 2 Тим. 4:22; Гал. 6:17-18.

2. Бог подрежда нашата обкръжаваща среда по такъв начин, че лека-полека, ден след ден, нашият външен човек да тлее, а нашият вътрешен човек да се обновява чрез свежото снабдяване на духовния Христос като възкресения живот – 2 Кор. 4:16.
- Д. За да можем всекидневно да се обновяваме, трябва да се съживяваме всяка сутрин – Мт. 13:43; Лк. 1:78-79; Пр. 4:18; Съд. 5:31; 2 Кор. 4:16.
- Е. Ние всекидневно се обновяваме с помощта на четири неща: кръста (стих. 10-12, 16-18); Святия Дух, чрез Когото ние биваме възобновени, преустроени и променени с божествения живот (Тит 3:5); нашия слят дух (Еф. 4:23); и свялото Божие слово (5:26).
- Ж. Ние трябва да идваме на Господната трапеза в новост (Мт. 26:29). Господ никога не приема стара трапеза. Трябва да се обновяваме като се учим да казваме: „Съжалявам, прости ми“.

V. Обновяването на новия човек зависи от нашия стремеж към горното – Кол. 3:1-2; Еф. 2:5-6:

- А. Да търсим горното, означава да откликваме на Христос и да отразяваме действията на Неговото небесно служение – Евр. 2:17; 4:14; 7:26; 8:1-2; Откр. 5:6; Кол. 3:1-2:
1. Между Христос, Който се намира на небето, и нас, които сме на земята, произтича едно предаване, което се извършва с помощта на всесъдържащия Дух в нашия дух – Еф. 1:19, 22-23; 2:22:
 - а. Нашият дух е приемникът на божественото предаване, а Божият престол на небето е предавателят – Откр. 5:6.
 - б. Когато се обръщаме към духа си, ние се издигаме до небето. Благодарение на предаването от Божия престол на небето, достигащо до нашия дух, когато ние преживяваме Христос и Му се наслаждаваме тук на земята, ние същевременно се намираме на небето – 4:1-2.
 2. В Своето небесно служение Христос пастирува хората. Ние трябва да Му съдействаме в пастируването на хората. Ако ние приемем това общение, на земята ще има едно голямо съживление, което ще върне Господа - 1 Петр. 5:1-4; вж. Мт. 9:36; 10:1-6; Йн. 21:15-17; 1 Петр. 2:25; Евр. 13:20.
- Б. Ако се обърнем към небесния Христос и към всички Негови дейности и насочим ума си към тях, обновяването на новия човек ще произтича спонтанно – 8:1-2; 12:2; Кол. 3:2.
- В. Това осъществява Божия замисъл за превръщане на вярващите в новия човек като новото създание, което получава своята завършеност в Новия Ерусалим. Новият човек, като шефдовър на Божията работа, е нещо чисто ново във вселената – той е едно ново изобретение на Бога – стих. 10-11; 2 Кор. 5:17; Гал. 6:15-17; Еф. 2:10, 15.
- Г. Целта на Бога е да придобие единия нов човек, който в крайна сметка ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим, който от своя страна ще представлява окончателната завършеност на единия нов човек.